

Erată

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- De mă gândesc, afară-i zăpușeală,
Pe luntrea ta nu văd niciun apus,
Mi-am cumpărat bilete numai dus
Și poate uit de ultima greșeală,

Când am dansat desculț pe flori de cactus.
Am să plusez, dar nu la nimereală,
Că nu mai vreau, din vise, nicovală,
Să mă trezesc în zori, ca dintr-un tractus...

Exclus, așa, numai din plictiseală.
E cald... de arșiță mă simt răpus,
Pe iahtul tău primește-mă ca mus,
Și dezlegăm în doi orice cabală.

- Catalogate-n timp drept inutile
Acele gesturi vremea le-a prescris
Azi nu mai merg pe sensul interzis
Și nici pe contrasens. Atâtea mile

Străbat zâmbind de mâna unui vis
Care-nfloreste tandru peste file,
Cu sânge scris profetic de sibile
Acolo unde viața ne-a ucis.

Am renăscut din nou la Termopile
Să înfruntăm destinul. Ți-am promis
Că-n umbra dulce-a florii de cais
Vom dezlega misterele subtile.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif